

Naj sveti naša luč pred ljudmi

Zadnjič smo poudarili, da je dolžnost nas beguncev, da tukajšnjim prebivalcem z besedo odpiramo oči, da spoznajo komunizem v vsej njegovi zlobi. Ni pa to glavno in ne najvažnejše. Več kot beseda zaleže. zgleđ. Saj besede le mičejo, zgleđi pa vlečejo.

Tukajšnji prebivalci bolj gledajo na naša dejanja in opažujejo naše življenje, kot pa poslušajo naše besede. Zato naša beseda ne bo imela uspeha, če ne bo tudi vse naše življenje v skladu z naukom, ki ga oznanjujemo. Zavedajmo se, da vsak izmed nas tudi brez besed ljudi od komunizma odvraca ali jih zanj pridobiva, kakršno je pač njegovo obnašanje.

Božji Zveličar je svojim apostolom naročil: "Naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili Očeta, ki je v nebesih!" Tako moramo tudi mi z lepim življenjem ljudem na Koroškem in Tirolskem, oziroma kjerkoli smo, dokazati, da smo vsi, ki smo pred komunizmom zbežali, ter si tako rešili življenje, pošteni in dobri ljudje, ki zaradi Jezusovega imena preganjanje trpimo. Tako bomo vse bolj uspešno kot z govorjenjem in dopovedovanjem zavrnili vse predsodke, ki jih nekateri zaradi OFarske propagande imajo proti nam.

Umik iz strateških vzrokov

"Angleški diplomatski vpliv na Balkanu se v škodo Sovj. Rusije vedno bolj krepi" so pred kratkim pisale Züricher Nachrichten (Kärntner Nachrichten so besede "v škodo Sovj. Rusije" zamolčale, Steirische Zeitung je pa objavila celoten tekst.)

Da odgovarja ugotovitev Züricher Zeitung resnici, vidimo zlasti iz preložitve bolgarskih volitev na pritisk Amerike in Anglije.

Pa tudi Titovina je začela na pritisk Anglo-amerikancev popuščati. 24. avg. je predsedstvo slov. narodno osvobodilnega sveta izdalo:

- 1.) Zakon o podeljevanju amnestije in pomilostitve za dejanja, kazniva po zakonih federalne Slovenije in na podlagi tega zakona
- 2.) ukaz o pomilostitvi oseb, obsojenih po zakonu o kaznovanju zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast in
- 3.) zakon o ukinitvi sodišča narodne časti.

Ukaz o pomilostitvi se glasi: Čl. 1. Vsem onim, ki so bili do dneva tega ukaza pravomočno obsojeni za zločine ali prestopke po zakonu zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast. od 5. junija 1945, se odpusti kazen lahkega ali težkega prisilnega dela v celoti. Čl. 2. Vsem onim, ki so bili obsojeni na izgubo narodne časti, se pravne posledice te kazni omeje na zgubo političnih državljskih pravic.

Zakon o ukinitvi sodišča narodne časti se glasi: Čl. 1. Ukinja se posebno sodišče za zločine in prestopke zoper slovensko narodno čast. (Sodišča slovenske narodne časti.) Čl. 2. Knjige, vpisniki in drugi spisi sodne uprave Sodišča slovenske narodne časti se izročijo Vrhovnemu sodišču federalne Slovenije na čuvanje. Čl. 3. Člani senatov in drugih uslužbenci sodišča slov. nar. časti se razrešujejo dolžnosti.

Pritisk od zunaj. Da so komunisti prenehali s tem demagoškim sodiščem, ki je dajalo najslabšim elementom vso dolžnost osebnega maščevanja, in pomilostili nekatere, ki so bili po tem sodišču obsojeni, zgolj na pritisk iz inozemstva, dokazuje uvodnik izpod peresa samega predsednika narodne vlade Borisa Kidriča v Sl. por. z dne 26. avg., ki objavlja omenjene zakone. Uvodnik se začinja z besedami: "Mednarodni ljubitelji fašizma in nepopravljivi domači izdajalci nas obrekujejo - da vladamo s terorjem..." Potem pa nadaljuje: "So

podleži, ki izza ogla sikajo, da smo pod pritiskom inozemstva popustili, ker da se inozemstva bojimo..."Krik potuhnjenih izdajalcev in agentov mednarodne protifašistične reakcije dokazuje pač samo eno: dokazuje, da jim naša velikodušnost ni všeč, dokazuje, da jim naša velikodušnost ne gre v račun, dokazuje, da nam ne morejo odpustiti niti naše - velikodušnosti."

Pa tudi le za inozemstvo. Zelo bi se pa motil, kdor bi mislil, da jemljejo komunisti to svojo najnovejšo amnestijo resno. Ob prejšnji Titovi amnestiji so se terenci sami izrazili, da je le pesek v oči inozemstvu in limanice za lahkoverneže. Prav isto velja o tej "slovenski" amnestiji. Saj imajo drugih sodišč in drugih zakonov več kot dovolj, da se lahko čisto "po zakonu" iznebijo ljudi, ki jim niso všeč, pa tudi za spravljanje s sveta kar na tihem so komunisti mojstri. Brez sodišč in brez zakonov znajo opravljati svoje rabeljsko delo, kar so neštetokrat dokazali.

Mrtvim svobodo. Po svoji stari navadi bodo komunisti to svojo najnovejšo amnestijo raztrobili v inozemstvu, češ, poglejte, kako smo velikodušni, vse smo odpustili. Pa pravite, da pri nas ni demokracije! - Če pa pogledamo to njihovo "velikodušnost" malo bolj od blizu, vidimo, da so pomilostili le najnižje kazni po sodišču narodne časti kdor je bil obsojen na zaplembo imovine - in teh je bilo ogromno - ni pomiloščen. Kaj naj pa rečemo o stotinah mrtvih, ki jih je to zločinsko sodišče obsodilo na smrt? Kaj pomaga proglašati amnestijo sedaj, ko so poklali naše najboljše ljudi?

Iste metode še nadalje. Da komunisti svojega postopka ne nameravajo spremeniti, marveč, da hočejo kljub tej "amnestiji" še nadalje klati in zapirati naše ljudi, le po drugih paragrafih ali pa brez njih, dokazujejo tudi tile stavki v omenjenem Kidričevem članku:

"Naša velikodušnost izvira končno iz naše globoke vere v ljudske sile naših narodov, v prebujenost našega ljudstva. Vemo, da bodo ljudske množice prav sedaj stopnjevale svojo budnost proti vsem izdajalcem. Naše množice z vso odgovornostjo pozivamo na dvig budnosti.

Tisti bežni izvržki, ki jih naša velikodušnost ne gane, pa naj le postanejo še bolj strupeni kot so. Gremo in bomo šli svojo dosledno pot brez ozira na njihov lajež doma in v inozemstvu. Z nami so ljudske množice, ki verujejo in s silno požrtvovalnostjo delaja za našo veliko, pravičnostvar, ljudske množice, ki bodo znale tudi poslej sproti odkriti in razgaliti slehernega izdajalca.

Ljudska posojilnica obsojena

Pred senatom sodišča slovenske narodne časti, ki mu je predsedoval sodnik Baričević in v katerem so s podprisedniki sodelovali major Jančigaj, dr. Sajovic Avbel, Goršičeva in pa sekretarka Čobolovase je dne 21. avg. vršila razprava proti članom upravnega sveta in nadzornega odbora Ljudske posojilnice in Prometne banke. Obtoženi so bili bivši kranjski dekan Matija Škrbec (na begu), biv. ježenski župan Franc Sever (na begu), posestnik Franc Leskovic iz Florijanske ul., gimnazijski rav. Josip Osana, biv. okr. glavar Franc Maršič (na begu), prof. dr. Pavel Simončič, posestnik Ivan Keber s Studenca, vseučeliški prof. Andrej Snoj, muzejski ravnatelj dr. Josip Mal, posojilniški ravnatelj dr. Franc Keržan in primarij dr. Valentin Maršol (na begu).

Po zasliševanju obtožencev in po govorih javnega tožilca in zagovornikov dr. Šviglja, dr. Kandareta in dr. Leskovic je predsednik senata objavil razsodbo, v kateri so obsojeni: Matija Škrbec na 8 let izgube narodne časti, 6 let težkega prisilnega dela in zaplembo celotne imovine; Franc Sever na 6 let izgube nar. časti, 5 let težkega prisil. dela in zaplembo celotne imovine; Karel Dermastia na 3 leta izgube nar. časti, 2 leti lahkega prisilnega dela in na zaplembo vseh

deležev pri katerem koli podjetju; dr. Franc Keržan na 1 leto izgube narodne časti, 6 mesecev lahkega prisilnega dela in na zaplembo vseh deležev; Franc Leskovic, Vojteh Hybašek, dr. Alfonz Levičnik in Josip Osana na zaplembo vseh deležev. Oproščeni pa so bili vsake krivde in kazni: Franc Maršič, dr. Pavel Simončič, Ivan Keber, dr. Andrej Snoj, dr. Josip Mal in dr. Valentin Meršol.

TUDI VZAJEMNA POSOJILNICA PRED SODIŠČEM

Pred vojaškim sodiščem v Ljubljani se je 23. VIII. vršila razprava proti odgovornim funkcionarjem in upravnemu odboru Vzajemne posojilnice v Ljubljani. "Treba je poudariti, da je bila večina članstva stoji med drugim v obtožnici, "zlasti pa velika večina upravnih odbornikov, članov nadzorstva in eksekutive, nenaklonjena narodno osvobodilnemu pokretu, še več, važno vlogo v odborih so igrali znani in nani narodni izdajalci, od katerih je Narte Velikonjo že doletela pravična kazen, prosluli organizator klerofašističnega terorja nad slovenstvom Ernest Tomc, ki je bil najagilnejši sodelavec narodnega izdajalca škofa Rožmana ter inspiratorja bele garde dr. Erliča, katerega je naša narodna oblast že leta 1943. justificirala, pa je umrl med okupacijo. Najdemo pa med vodilnimi funkcionarji teh podjetij prav znana imena odkritih belogardistov in narodnih sovražnikov, kot so domobranski vojni kurat Lenček Ignacij, Remec Bogomil, dr. Basaj Josip, ki je vodil najhujšo propagando proti OF, znani zatiralec zavedna slovenske mladine Marko Bajuk, dr. Erman Marjan, domobranski sodnik - in še mnogi drugi, od katerih je večina dokazala svojo nacionalno amoralo in strah pred kamnijo slovenskega naroda za svoja zločinstva na naših tleh s tem, da so sramotno pobegnili."

Obsojeni so bili: Remec Bogomil na 12 odvzema svobode s prisilnim delom, izgubo državljanskih pravic in zaplembo premoženja; dr. Lenček Ignacij na 3 leta prisilnega dela z odvzemom svobode in na 5 let izgube državljanskih pravic in zaplembo premoženja; Krvinnia Ivan na 2 leti odvzema svobode s prisilnim delom, 2 leti izgube državljanskih pravic in zaplembo premoženja; dr. Logar Franc na 5 let odvzema svobode s prisil. delom, 5 let izgube državljanskih pravic in zaplembo premoženja; ing. Forenta Jože na 5 let odvzema svobode s prisilnim delom, izgubo držav. pravic in zapl. premoženja; Mašič Pavle na 3 leta odvz. svobode s prisilnim delom, 3 leta izgube državljanskih pravic in zaplembo premoženja; Merhar Anton na 13 mesecev prisilnega dela brez odvzema svobode, na 75% zaplembe premoženja in na 2 leti izgube državlj. pravic; Širca Ignacij na 2 leti prisil. dela brez odvzema svobode in na 2 leti izgube drž. pravic; Zor Vinko na pol leta prisil. dela, pogojno 1 leto; Ovsenek Josip na 2 leti prisil. dela brez odvzema svobode in na 2 leti izgube drž. pravic; Bajuk Marko na 3 leta prisil. dela z odvzemom svobode in na 5 let izgube drž. pravic; Mavrič Jože na 2 leti odvzema svobode s prisilnim delom, izgubo drž. pravic in izgubo premoženja; dr. Žitko Stanko na 2 leti odvzema svobode s prisilnim delom na izgubo drž. pravic in zaplembo premoženja; dr. Basaj Josip na 12 let odvzema svobode s prisilnim delom, izgubo državljanskih pravic in zaplembo vsega premoženja; dr. Milavec Anton na 2 leti prisil. dela brez odvzema svobode in izgubo državljanskih pravic; Markež Alojzij na pol leta prisil. dela, pogojno 1 leto; Avsenek Iv. na 3 leta odvzema svobode s prisilnim delom in na 5 let izgube državljanskih pravic; Učak na pol leta prisilnega dela brez odvzema svobode in na 2 leti izgube državlj. pravic; dr. Erman Marjan na 5 let odvzema svobode, izgubo državljanskih pravic in zaplembo premoženja; Tršinar Slavko na 2 leti odvzema svobode s prisilnim delom, izgubo državljanskih pravic in zaplembo premoženja; Dobovšek Marjan na eno leto prisil. dela brez odvzema svobode in na 2 leti izgube državljanskih pravic; Sitar Alojzij in Lekan Jože oba na 2 leti odvzema svobode s prisilnim delom, izgubo državljanskih pravic in zaplembo premoženja.

Hkrati je v korist države zaplenjena vsa imovina: Vzajemna zavarovalnica, Centralna vinarna, "Union" hotelska in stavbinska d. d. Stavna zadruga Stadion.

Naslednji obtoženci so bili oproščeni: Brozovič Ivan; dr. Lavr

Josip, dr. Mohorič Jakob, dr. Valenčič Vlado, dr. Haus Franjo, dr. Božič Mirko in dr. Zajc Albin.

LAŽ IMA KRATKE NOGE. Lj. pr. z dne 28. VIII. piše o begunskih taboriščih na Koroškem tole: "Življenje teh družin po taboriščih je kaj žalostno. Vsako jutro in vsak večer dobe nekoliko grenke kave ali čaja in opoldan na osebo po eno zajemalko fižolove ali grahove juhe, kruha pa dobe za ves dan 20 dkg na osebo. Barake v katerih so naseljene so vse prej kakor snažne. Stenic in drugega mrčesa po barakah kar mrgoli." - Po Lienzu in okolici pa pobirajo komunisti podpise na spomenico proti begunskim taboriščem, češ, da prejemajo begunci v njih nad 11 kg kruha mesečno.

TRBOVELJSKI RUDARJI DELAJO TUDI OB NEDELJAH. Takole piše Lj. pr. z dne 28. avg. Trdo dela dan za dnem naš rudar. Ves teden se poti, zato si pošteno zasluži, da bi se vsaj v nedeljo oddahnil, odpočil in zadobil novih moči. Trboveljski rudar pa se sedaj mnogokrat ne posluži niti te svoje pravice. Mnogo nedelj, ko vsi drugi počivajo se znoji in gara ob žerjavici in plinu ter trga iz zemlje črne diamante, ki poganjajo lokomotive, našo industrijo. Dne 15. julija so trboveljski rudarji napravili šiht za obnovo. Pravtako so tudi v nedeljo 12. avgusta prišli delavci in namščenci rudnika Trbovlje prostovoljno na delo. Vse to nam govori, da v Trbovljah nimamo več opravka z delavcem biv. Jugoslavije." Mi bi pa še dostavili: Pa tudi s kristjani ne več.

ING. JOŽE SODJA, o katerem je šlo poročilo, da je v taborišču v Mathausnu umrl ali pa da so ga tam ustrelili, še živi. Leži pa bolan in brez obleke in sredstev v bolnišnici v Linzu (Lazzaret Reichswerke A.G. Alpina Montanbetriebe Linz.-

DEMONSTRACIJE V TRSTU. Primorski dnevnik z dne 21. VIII. 1945. prinaša velik članek z zelo vidnim naslovom: "Nov poraz združene reakcije", ki opisuje, kako so se v Trstu v nedeljo 19. VIII. po zahvalni maši za mir razvile manifestacije "združene reakcije" in protimanifestacije antifašističnih borcev. Na dolgo in široko opisuje, kako je policija razganjala antifašiste. Nato nadaljuje: Po korzu navzdol je prikorakala skupinica

italijanskih študentov, ki je nosila tri ali štiri italijanske zastavice brez zvezde, dve tržaški, pred njimi pa ogromne zavezniške zastave, tako, da so se ostale za njima kar skrile... Vsklikali so Italiji, na dveh ali treh transparentih pa so imeli napis: "Dol z diktaturami", "Živeli zavezniki". Zanimivo je, da sta pri obhodu reakcionarnih demonstracij na čelu korakala dva mladeniča v zavezniških uniformah, eden izmed njiju je nosil italijansko zastavo. V povorki sta bila tudi dva častnika v belih mornariških uniformah. To je povorka prišla na korzo, je glasno psovala dve sovjetski državni zastavi, ki sta bili izobešeni na oknih nekega privatnega stanovanja. Ugotoviti je treba, da so nekateri elementi v zavezniških uniformah ravnali skrajno nekorektno. Vsklikali so proti Titu in Stalinu in dajali reakcionarjem potuho.

MEŠČANSKE ŠOLE SO UKINILI. Ministerstvo za prosveto v Ljubljani je izdalo tole uredbo. Čl. 1. S šolskim letom 1945/46 se na ozemlju federalne Slovenije ukinajo meščanske šole. Nove meščanske šole se ne morejo ustanoviti. Čl. 2. Učno osebje meščanskih šol se more dodeliti po presoji in odločitvi min. za prosveto v službo na nižjih realnih gimnazijah. Dodelitev je odvisna od pristanka prizadetega meščanske šolskega učitelja. Čl. 3. Dijaki mešč. šol prestopijo v dovršenem meščansko-šolskem razredu ustrezajoči višji realno-gimnazijski razred, za prestop na klasično pa je potreben dopolnilni izpit iz latinščine in grščine.

MLADINSKA PRIREDITEV V LIENZU. Pred nekaj dnevi je bila v begunskem taborišču lepa prireditev na prostem, na kateri so otroci otroškega vrtca in deklice pokazale, kaj so se naučile v dekliškem mladinskem domu. Pevski in rajalni nastopi otrok in deklic so zelo ugajali. Ta nastop pa je pokazal, koliko truda in ljubezni imajo naše dobre učiteljice: Kovačeva, Goršćeva, Kobentarjeva, Klanškova, in Mikočeva, ki se v izven šolskem času tako požrtvovalno ukvarjajo z dekliško mladino in otroškimi vrtcem. -